

РЕШЕНИЕ

№ 6866

гр. София, 16.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 19.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6066** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на К. Ч. К. против мълчалив отказ на кмета на [община] по заявление рег. № УРИ 1652673185480/16.05.2022г. на общината. Ответникът не изразява становище относно допустимостта и основателността на жалбата.

След като обсъди доводите, изложени в последната и събраните по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е основателна.

С горепосоченото заявление жалбоподателят поиска да му бъде предоставена следната информация: съществуващите вътрешни правила за достъп до обществена информация на общината, включително реда и сроковете за регистриране на заявленията, подадени по електронен път, на електронна поща на общината и чрез Платформата за достъп обществена информация. Кметът на общината, който представлява последната съгласно чл.44, ал.1, т.15 от Закона за местното самоуправление и местната администрация и се явява задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДОИ, не се произнесъл по заявлението с изричен акт. Следователно, по последното е налице мълчалив отказ за предоставяне на искания достъп.

Безпротиворечиво е възприето в съдебната практика, че за субектите по чл. 3, ал. 1

ЗДОИ е регламентирано задължение да предоставят информация, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична. В случаите, когато задължените субекти по чл. 3 от ЗДОИ не се произнесат в срок по подадено пред тях заявление за достъп до обществена информация е налице мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 1 и ал. 2 от ЗДОИ, заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. В този срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. Нормата на чл. 38 от ЗДОИ регламентира съдържанието на решението за отказ, а с разпоредбата на чл. 39 от същия закон са дадени указания как да бъде съобщено това решение на заявителя. Изложеното налага извода, че единствената призната от закона възможност за процедиране на задължения субект е да постанови решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, като писмено уведоми заявителя за това свое решение. Когато органът не разполага с исканата информация и няма данни за местонахождението ѝ, заявителят следва да бъде уведомен писмено съобразно разпоредбата на чл. 33 ЗДОИ. С оглед характера на уредените обществени отношения и целта на приложимия материален закон, при условие, че разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ императивно задължава субектите по чл. 3 да се произнасят с мотивирано решение, особено в случаите на отказ да бъде предоставена исканата информация, мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание същият подлежи на отмяна.

В случая търсената информация е предоставена чрез представянето по делото на заповед № 66-00-103/07.04.2017г. на кмета на [община] и утвърдените с нея Вътрешни правила за предоставяне на достъп до обществена информация в общинска администрация С.. Ето защо, след отмяната на мълчаливия отказ преписката не следва да бъде изпращана на ответника за предоставяне на търсената информация.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на жалбоподателя искане за възстановяване на направените от него разноски. Установява се по делото общ размер на последните: 10 лв. – платена държавна такса и е представен договор за предоставяне на правни услуги, защита и съдействие, в който е отбелязано, че възнаграждението се определя по реда на чл.38, ал.2 във вр. с чл.38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата. Съгласно чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в приложимата ѝ предходна редакция, действала към момента на сключване на горепосочения договор, минималният размер на възнаграждението е 500лв.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ по заявление рег. № УРИ 1652673185480/16.05.2022г. на [община].

ОСЪЖДА [община] да заплати на К. Ч. К., с ЕГН [ЕГН], сумата 510 (петстотин и десет) лева – разноски по делото.

Решението не подлежи на касационно оспорване.

Съдия: